

Wiosna tuż, tuż...

Szybki i intensywny start wegetacji w aktualnym sezonie, wg opinii sadowników spowodowany był ciepłą i deszczową zimą. A rośliny nie ucierpiały w wyniku mrozów. Nawet kilka incydentów typowo zimowych nie miało wpływu na ogólną sytuację. Wysokie temperatury w pierwszej połowie marca przyspieszyły wegetację roślin. Jednak w ostatnich dniach nadeszło nagle ochłodzenie z przymrozkami od -30C do nawet -60C co spowodowało spowolnienie tego procesu.

Sadownicy kończą cięcie i porządkują swoje sady po cięciu. Wiele odmian jabłoni jak i gruszy jest w fazie pękania i nabrzmiewania pąków, a w cieplejszych rejonach niebawem wejdą w fazę mysiego ucha. Bezwzględnie w najbliższym czasie, przy sprzyjającej aurze zalecamy wykonanie zabiegu przy użyciu preparatów miedziowych. Miedź, szczególnie w sadach pestkowych (wiśni, czereśni, brzoskwiń i śliw) jest niezastąpionym składnikiem w profilaktycznym zapobieganiu występowania bakteryjnych chorób kory i drewna. Pierwsza aplikacja preparatów miedziowych powinna być wykonana niezwłocznie po zakończonym cięciu drzew, a kolejna okresie pękania pąków.

Okres wczesnej wiosny to pora na uzupełnienie tych składników pokarmowych, które pozwolą na prawidłowy rozwój pąków kwiatowych, przede wszystkim boru i cynku. W tym celu polecamy **zastosowanie MAXIMUS extra ZnBMg (dawka 2kg/ha)**, który w swoim składzie zawiera biostymulator MPC² przeciwdziałający negatywnym skutkom stresów lub **EKOLIST duo B+Zn (dawka 3l/ha)**. Takie nawożenie jest nie do przecenienia. Pozwala ono na obfite kwitnienie i wytworzenie przez roślinę mocnych, prawidłowo ukształtowanych zawiązków owoców.

Uzupełnienie składników cynku i boru w okresie pęknięcia pąków ma szczególne znaczenie dla wszystkich roślin sadowniczych, w celu zwiększenia odporności drzew na niskie temperatury wiosną i poprawy prawidłowego odżywienia pąków kwiatowych. Negatywnymi skutkami niedoboru boru w sadach jest zamieranie kwiatów w okresie kwitnienia, słabsze zawiązywanie owoców, niewykształcenie nasion oraz zewnętrzne i wewnętrzne skorkowacenie prowadzące do spękań i deformacji owoców. Cynk natomiast bierze udział w procesach enzymatycznych oraz uczestniczy w metabolizmie cukrów i białek. Cynk jest elementem enzymu, który katalizuje syntezę aminokwasu (tryptofanu), będącego prekursorem kwasu indoliloctowego (auksyna), dlatego jego optymalna zawartość wpływa na jędrność owoców, zmniejsza podatność na uszkodzenia, a także wpływa na procesy wzrostowe roślin oraz lepsze pobieranie wapnia.

